

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CVI. De Custodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. CIV.
De Curâ, Curatore, Cura-
toris Consensu, conf. Minor.
Pupillus. Tutor.

Axioma I.

Quoties tollitur causa Curatela, toties tollitur ipsa Curatela.

Ratio: quia sublatâ causâ tollitur effectus. ita Cura minorum finitur, si majorem facti aut veniam ætatis impetraverint. Furiosorum, si sanitatem receperint. l. 1. pr. de Curat. furios. vitio & morbo laborantium, si convalescerint. arg. d. l. 1. pr.

II.

Quotiescunque actus alicujus præjudicii cum aliis expediendus, toties minor petere debet Curatorem.

Ratio: quia alioquin alter ob restitutionem in integrum minori competentem nunquam validè cum minore contrahere potest. Ergo petendus curator, si minori solvendum sit debitum, si rationes à Tutore sint reddendæ. l. 1. l. 7. C. qui pet. tut. ordin. Imperii Polit. de anno 1577. tit. 32. §. so wollen.

III.

Quoties tale negotium cum minore intercedit, ob quod restitui potest, toties ad Curatorem recipiendum cogitur.

Ratio: quia aliàs judicium redderetur elusorium, & minor locupletaretur cum alterius jactura.

IV.

Quodcunque præstandum à Curatore minoris, illud etiam præstandum à Curatore absentis. Struv. Jurispr. R. G. F. Lib. 1. Tit. 28. §. I.

Ratio: quia etiam hic Curator datur bonis. Carpz. P. 3. C. 15. def. 48. n. 5. Talis ergo Curator tenetur inventarium conficere & satisdare, Bartol. in l. 1. §. fin. ff. de ventr. in poss. mit. decretum Magistratus ad alienationem bonorum im-

mobiliū impetrare, cautionem præstare de bonis restituendis. Carpzov. d. Defin. 48. reverso absenti rationes reddere. Carpz. ibid. Defin. 55. bona cum omnibus fructibus perceptis restituere. ibid. Defin. 56.

V.

Quoties obligatio minoris non res ejus concernit, sed factum, toties ea valet sine consensu Curatoris. l. 101. ff. de V. O.

Ratio: quia obligatio ad factum concernit solummodo personam; hanc verò obligare potest minor sine Curatore, cum Curator non personæ, sed bonis detur. Sic igitur minor ad mandatum exequendum semet obligare potest sine Curatore, non item se obligare potest in venditione bonorum suorum.

Limita, ut procedat, si quis Curatorem habeat, nam de Jure Civili Curatorem invitus accipere non tenebatur.

CAP. CV.

De Curatore ad litem.

Quoties ad litem dandus est Curator, toties ab illo iudice dandus, ubi lis agitur.

Quia dum ad hoc judicium habilitandus est pupillus, ab illo quoque Curatorem accipit, cum talis Curator causæ principaliter detur.

CAP. CVI.

De Custodia.

Custodes tenentur de damno dato in herbis per animalia. Vir. decis. 280. & si in sua custodia aliquid admiserit, tenetur ad ejus solutionem. Was der Hirt in seiner Hut verlieret/das soll er gelten. Schneidew. pr. Inst. de serv. P. R. n. 40. non tamen tenetur probare casum fortuitum mortui animalis, ne suspectus sit malæ custodiæ. Joh. de Arno. sing. 31.

FINIS LIBRI TERTII.

LIBER QUARTUS.

CAP. I.

Damnum, vid. etiam infr.
Detrimentum. Gravamen.

Onus.

Axioma I.

Damnum ubi cessat, cessat & æstimatio damni, Laurent. Rodulus in tract. de usuris. vers. Nunc venit. num. 14. Farinac. 1. consil. 15. num. 30.

II.

Damnum, quod quis sentit suâ culpâ, sibi non aliis imputare debet. cap. damnum 86. & ibi Peck.

de Reg. Jur. in 6. Cum is damnum sentire non videatur, qui ex sua culpa dampnum sentit, l. 203. ff. de Reg. Jur. Philipp. Matth. ad l. 11. de Reg. Jur. num. 43. Et damnificans non tenetur, quando damnum habet admixtam culpam damnificati, Cravett. consil. 119. Queritur. n. 15. Consil. Argent. 1. consil. 51. num. 50. add. l. 23. ff. de negot. gest. l. 9. & 17. eod. l. 52. §. ult. ff. pro soc.

III.

Damnum injuria ubi factum, æquius est apud te remanere, quam ad alium transferri, l. 67. ff. de fideic. C. A. de procur. ib. 88. l. si per imprudentiam. 51. pr. de Evict. l. nimia. ll. C. de O. & Act. l. 1. §. 2. de eo per quem fact.

IV. Ne.